

Sen

— Songül Bulut · 17 Ekim 2013

Benden önce bütün şairler tanıyor olmalı seni
Hangi şiire uzansam sen varsın.
Hangi mısraya dokunsam seni anlatır...
Geçmişten geleceğe uzanan yar,
Ne çok ömrün varmış.
Sana geç kalmışlığım kadar.
Şiir gibi bir aşkın esiriyim.
Anlatmaya yetmiyor dilim
Tutmuyor sayısı hiçbir hecenin
Senle başlayıp senle bitiyor kafiyelerim
Duygu içiyor her dize
Tahammülü yok sınıra engele
Alabildiğince AŞK var özgürce
Bir avuç sevgi savur gökyüzüne
Mavi bir yağmur olup dökülsün kalemime
Beyaz bulutlardan sayfalar ser önüme
Anlatmalıyım yetmiyor kelime
Keşfedilmemiş diller bulmalıyım yeryüzünde
Yazmalıyım ömrümün yettiğince
Her nefesim dua her nefes bir hece
Anlatabilir miyim sence?
Yerkürenin içindeki yangını
Okyanusların ölü derinliğini
Ya kara delikte kaybolan benliğimi
Noktaymışım meğer seninle buldum kendimi

Songül Bulut